

Caracterizarea personajului Persida din opera Mara scrisa de Ioan Slavici - a doua parte

Cu atat mai intens trebuie inteles impactul ce se va naste in interiorul personajului atunci cand iubirea sacra, pentru Dumnezeu, se va intalni cu iubirea omeneasca, pentru Natl. "Persida e o fata naiva si totusi cu un instinct al realului in care putem recunoaste pe fiica Marei, timida si decisa, sincera si disimulata. Iubeste pe Natl de cum il zareste de la fereastra deschisa a camerei manastiresti. Aceasta iubire seamana cu o boala impotriva careia se lupta" (Nicolae Manolescu).

Iubirea pentru Natl intervine intr-o lume care se orienteaza dupa norme extrem de rigide. Ea este o deviere de la norma. In fond, ne aflam in miezul unui conflict de sorginte clasica: iubire versus datorie. Si daca iubirea ne apare in coordonatele ei concrete, datoria este cea care incearca sa suprime florii dragostei. Gandirea pragmatica, reprezentata de mentalitatea si actiunile Marei, se intalneste cu iubirea, sentiment ce incalca orice granita, oricat de riguros trasata.

Insasi Mara stie ca deasupra datoriei si a iubirii se afla forta destinului si vointa lui Dumnezeu. Consecinta este ca iubirea dintre Persida si Natl isi va urma cursul indiferent de zbuciumul interior al fetei. Casatoria Persidei cu Natl sta sub semnul aventurii. Ea se petrece in secret si e urmata de plecarea cuplului la Viena. Solutia casatoriei pare pripita, ea insa curma tensiunile sufletesti ale Persidei: "Mult s-a zbuciumat Persida pana s-a hotarat intr-un fel; tocmai de aceea insa, hotarata odata, ea se simtea foarte usurata si a pornit cu toata inima pe calea ce-si croise".

Aceasta "hotarare" e anticipata de Slavici in debutul celei de-a opta parti, intitulata "Datoria": "Marunta si usurica, smerita si umbland ca pe sfoara, totdeauna aspra la vorba si la cautatura, dar blanda si duioasa era la fire Persida". Dupa o perioada traita la Viena, tanarul cuplu se intoarce acasa. Progresiv, trasaturile de caracter ale Persidei se apropie tot mai mult de cele ale mamei sale. "Persida are stofa Marei, incapatanarea ei de om care, cand isi pune in gand o afacere, nu se opreste pana nu o duce la bun sfarsit" (Nicolae Manolescu).

Spiritul intreprinzator al Persidei, puterea personajului de a depasi greutatile existentei devin si mai evidente cand tanarul cuplu deschide carciuna de la Sara-rie: "Gandul c-ar fi o rusine sa se faca carciumarea nu-i trecea Persidei prin minte: alaturea cu sotul ei orisice munca ii parea cinstita". Mai mult, in fata sovaielilor lui Natl, Persida e nevoita sa conduca toata afacerea, lucru pe care il face fara greutate.